

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2020. február 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A személyi szabadság megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Szolnoki Törvényszék* 2019. május 16. napján kihirdetett 8.B.53/2018/60. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja*:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe
a 2017. április 22. napjától 2017. július 3. napjáig,
a 2017. október 4. napjától 2018. január 23. napjáig,
a 2018. május 30. napjától 2018. május 31. napjáig és
a 2018. október 4. napjától 2018. október 9. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt *számítja be*.

Egyebekben az elsőfokú ítélet I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja*.

Megállapítja, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a [bv intézet neve]

Kötelezi I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 35.126.-
(*harmincötezer-százhuszonhat*) *forint* büntügyi költség megfizetésére az államnak, a Szolnoki
Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és g) pontjai], társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett emberkereskedelem előkészületének vétsége [Btk. 192. § (7) bekezdés] miatt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 7 év 4 hónap szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani annak megállapítása mellett, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a Szolnoki Járásbíróság 9.Bpk.632/2014/3. számú végzésével kiszabott 1 év fogházbüntetés végrehajtását. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2017. április 22. napjától 2018. január 23. napjáig, 2018. május 30. napjától 2018. május 31. napjáig, valamint a 2018. október 4. napjától 2018. október 19. napjáig fogva tartásban töltött időt. Rendelkezett az

eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy a bűncselekmény elkövetése során eszközként használt tárgyakat elkobozta, az értékkel nem bíró bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett elrendelte azok megsemmisítését, míg a lefoglalt asztali számítógépet és mobiltelefont III. r. elítélt részére kiadni rendelte. Kötelezte továbbá az I. r. vádlottat 319.595.-Ft büntügyi költség önálló viselésére, további 165.037.-Ft II. r. és III. r. elítéltekkel való egyetemleges megfizetésére.

[2] A törvényszék ítélete ellen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[3] Az elsőfokú bíróság III. rendű vádlottat érintően a bűnjelekről hozott rendelkezése - bár ezt a törvényszék elmulasztotta megállapítani - első fokon jogerőre emelkedett.

[4] A fellebbviteli főügyészség a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta a törvényszék ítéletének a pontosítását több elírás tekintetében, összességében pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott, hogy az I. r. vádlott joggal feltételezte, hogy közte és a sértett között élettársi kapcsolat van, és az I. r. vádlott erre tekintettel akart a sértettel külföldre menni, egyébként a sértett tervezett prostitúciós tevékenységének szervezésében I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nem vett részt. Fellebbezésének indokolásában az I. r. vádlott védője kifejtette azt is, hogy a sértett vallomása ellentmondásos, hiszen annak ellenére, hogy elmondása szerint I.rendű vádlott neve I. r. vádlott őt bántalmazta és fogva tartotta, vele önként szexuális kapcsolatot létesített. Összességében elsődlegesen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott felmentését, másodlagosan pedig azt indítványozta, hogy az ítélet tábla enyhítő körülményként értékelje az I. r. vádlott őszinte, tényfeltáró, részbeni beismerő vallomását, azt, hogy egy kiskorú gyermeke van, a sértett megbocsátott neki, valamint az időmúlást és erre figyelemmel a kiszabott büntetést enyhítse.

[6] I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen bizonyítási indítványokat terjesztett elő. Így az elsőfokú eljárás során már előterjesztett bizonyítási indítványát megismételve kérte, hogy az ítélet tábla tanúként hallgassa ki tanút, aki a vádbeli időszakban járt náluk, valamint indítványozta a sértett vallomásainak felolvasását.

[7] A fellebbezések nem alaposak.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése és (9) bekezdése alapján a törvényszék ítéletének I.rendű vádlott neve I. r. vádlottra vonatkozó részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta és eleget tett a tényállás felderítési feladatának is. Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve a szükséges körben és terjedelemben a bizonyítást felvette, és helyesen járt el, amikor I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által tanút tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt elutasította, annak indokával a másodfokú bíróság is egyetértett. Az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítást vett fel annak tisztázása érdekében, hogy a sértett saját akaratából tartózkodott-e 2017. április 13. és 21. napja közötti időszakban a..... szám alatti ingatlanban. Vizsgálta azt is, hogy milyen körülmények vezettek ahhoz, hogy a sértett látszólag beleegyezett abba, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal élettársi kapcsolatba lépjen, és ország neve prostitúciós tevékenységet folytasson. Az elsőfokú bíróság kellő körültekintéssel vizsgálta a sértett tanúvallomását.

[9] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét pedig az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. A bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Ezen bizonyíték értékelő tevékenységnek ki kell terjednie minden lényeges bizonyítékra, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. Az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége teljes mértékben megfelelt ezeknek a követelményeknek. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott az egymással ellentétes

bizonyítékokkal, és megfelelő indokát adta annak, hogy a sértett látszólagos beleegyezését, amely a körülményekbe való belenyugvás volt, miért nem tekintette olyan magatartásnak, amelyre figyelemmel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott megalapozottan gondolhatta azt, hogy a sértett önként egyezett bele abba, hogy az I. r. vádlott élettársaként ország neve prostitúciós tevékenységet fog folytatni. Az elsőfokú bíróság az iratokkal egybehangzóan állapította meg, hogy a sértett által előadottakat a beszerzett egyéb bizonyítékok, így különösen a sértettnek a szökéshez segítséget nyújtó néhai tanú 2 tanú nyomozás során tett vallomása, valamint a sértett vonatkozásában beszerzett orvosszakértői vélemény és az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény is alátámasztotta.

- [10] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiánytalan, és az iratokkal mindenben egybehangzó volt. Az ítélet tábla csupán az elírásokból fakadó pontatlanságokat helyesbítette a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján:
- [11] A Szolnoki Törvényszék 8.B.52/2018/31. számú ítélete II. r. terhelte vonatkozásában 2018. október 10. napján, III. r. terhelte vonatkozásában pedig 2018. október 11. napján emelkedett jogerőre.
- [12] Az ítélet 7. oldal 4. bekezdésétől a 7. bekezdéséig, a 9. oldal 7. és 8. bekezdésében I.rendű vádlott neve helyesen I. r. vádlott.
- [13] Az elsőfokú ítélet 8. oldal 1. bekezdésében és 13. oldal 3. bekezdésében hivatkozott tanú neve helyesen: tanú 4.
- [14] A sértett bántalmazása során használt eszköz írásmódja a 10. oldal utolsó bekezdésében és a 12. oldal 5. bekezdésében partvisnyél.
- [15] Az ítélet 12. oldalának 2. bekezdésében hivatkozott előkészítő ülés megtartásának időpontja helyesen: 2018. október 8. napja.
- [16] Az ítélet tábla a tényállásba utalta az ítélet 11. oldalának 3. bekezdéséből annak megállapítását, hogy a sértett testén és arcán lévő lágyrész sérülések minimálisan 10 rendbeli tompa erőbehatással keletkeztek.
- [17] A fenti helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállás a felülbírálat alapját képezte.
- [18] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, az ítélet tábla a vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő értékelésére, így I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője által felmentés érdekében bejelentett, azonban lényegét tekintve a bizonyítékok eltérő értékelését célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett. A törvényszék a megalapozott tényállásból helyesen következtetett I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekményeket is a törvénynek megfelelően minősítette, azonban az elsőfokú bíróság jogi indokolása kiegészítésre, helyesbítésre szorult.
- [19] Az irányadó tényállás szerint a sértett a 2017. április 13. napján elszenvedett bántalmazások és az azt követő vádlotti magatartások miatti féltelmében nem mert I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal és társaival szembe szállni. Az ingatlant az I. r. vádlott és társai zárták, így azt a sértett nem tudta szabadon elhagyni. 2017. április 21. napján is csak a terheltek figyelmetlenségét kihasználva, tanú 2 segítségével sikerült a sértettnek megszöknie. Ezért helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az I. r. vádlott társtettesként megvalósította a személyi szabadság megsértésének büntettét. Helyesen állapította meg ezzel kapcsolatban azt is, hogy ezen bűncselekmény minősített esete valósult meg, hiszen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak és társainak a célja az volt, hogy a sértettet akarata ellenére prostitúciós tevékenység folytatására vegyék rá. Ezért a cselekmény elkövetésére aljas célból került sor, helyes volt tehát a Btk. 194. § (2) bekezdés b) pontja szerinti minősítés. Ezzel kapcsolatban azonban az elsőfokú bíróság az ítélet 13. oldalának utolsó előtti bekezdésében az aljas cél mellett tévesen az aljas indokra is hivatkozott, így azt az ítélet tábla mellőzte.
- [20] Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszéknek azt az álláspontját is, amely szerint a személyi szabadság megsértésének büntette egyben jelentős érdeksérelmet okozva valósult meg, az ezzel kapcsolatos indokok helytállóak voltak.

- [21] Törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a sértett bántalmazásával kapcsolatos cselekményét testi sértés büntettének, az ezzel kapcsolatos jogi indokolást (az ítélet 13. oldal 3. bekezdése) azonban a másodfokú bíróság kiegészítette azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak a 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására *az eshetőleges* szándéka terjed ki a törvényszék által hivatkozott körülményekre figyelemmel.
- [22] A törvénynek megfelelően minősítette a törvényszék I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a sértett tervezett prostitúciós tevékenységének megszervezésére irányuló magatartását emberkereskedelem előkészülete vétségének. Az ezzel kapcsolatos jogi indokolás azonban hiányos és részben téves volt (ítélet 13. oldal 3. bekezdése). A Btk. 11. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény külön elrendeli, előkészület miatt büntetendő, aki a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik, vagy a közös elkövetésben megállapodik. Az előkészületi magatartás minden esetben valamilyen alapcselekményre irányulóan kell, hogy megvalósuljon. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem állapította meg, hogy az előkészület körébe vonható magatartások közül I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott melyiket valósította meg, és tévedett azzal kapcsolatban, hogy az pontosan milyen alapcselekményi elkövetési magatartáshoz kapcsolódott.
- [23] Az ítéletábla ezzel kapcsolatban megállapította, hogy az irányadó tényállásból kitűnően az I. r. vádlott és társai egyebek között a sértett ország neve történő szállításával kapcsolatban érdeklődtek, és a sértett ruháit és személyes okmányait is beszerezték a sértettnek külföldre juttatása érdekében. Ezen magatartás a sértett szállításához szükséges feltételek biztosításának minősül, így az emberkereskedelem előkészületének vétsége helyesen a bűncselekmény Btk. 192. § (2) bekezdés 7. fordulatában meghatározott alapesetére irányult.
- [24] Indokoltan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott kizsákmányolási célzat is megállapítható. Az ezzel kapcsolatos jogi indokolást a másodfokú bíróság kiegészítette azzal, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelve 2. cikk (3) bekezdése szerint a kizsákmányolás magában foglalja egyebek között a prostitúció révén történő kizsákmányolást. A 2. cikk (4) bekezdése alapján pedig az emberkereskedelem áldozatának a tervezett, vagy megvalósított kizsákmányolásához adott beleegyezése nem vehető figyelembe, ha az (1) bekezdésben meghatározott módok bármelyikét alkalmazták, míg az (1) bekezdés egyebek között a fenyegetéssel, erőszakkal, a hatalommal, vagy a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélésre utal.
- [25] A büntetés kiszabásának felülvizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék hiánytalanul és helyesen vette számba I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott valamennyi terhére rótt bűncselekmény elkövetését tagadta, a kiskorú gyermekének tartásáról nem gondoskodik, az időmúlás az I. r. vádlottnak részben felróható volt, hiszen az eljárás során kétszer került ellene elfogatóparancs kibocsátásra. A sértett pedig nem bocsátotta meg a sérelmére elkövetett bűncselekmények elkövetését, így ezek enyhítő körülményként nem vehetők figyelembe.
- [26] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a többszörös visszaesőnek minősülő I. r. vádlott esetében a többszörös halmazatra, valamint a nagyobb számú súlyosító körülményre figyelemmel indokolt volt a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől - amely 6 év 1 hónap 15 nap - az I. r. vádlott terhére történő eltérés. A törvényszék által kiszabott büntetés törvényes és arányos is volt, így annak lényeges enyhítését a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak.
- [27] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is a törvénynek megfelelőek voltak azzal, hogy az I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámítása során tévesen rendelkezett egyebek között a 2017. július 4. napjától 2017. október 3. napjáig tartó időszak beszámításáról is, hiszen ahogyan erre az ítélet 3. oldalának utolsó bekezdésében helyesen hivatkozott, ezen időszakban az I. r. vádlott jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság ezen

időszak mellőzésével rendelkezett a I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról.

- [28] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, az elsőfokú bíróság tévesen utalt a beszámítás jogszabályi alapjára, az helyesen a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése.
- [29] A kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mivel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott fogva tartásának helye az elsőfokú ítélet meghozatala óta megváltozott, ezért a vádlott tényleges tartózkodási helyét megállapította.
- [30] Az ítélőtábla a Be. 613. § (1) bekezdésében, és a Be. 574. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel kötelezte I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat a másodfokú eljárás során a kirendelt védőjének díjával és útiköltségével összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
- [31] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2020. február 6.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet s.k.. Halász Edina s.k.
előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.584/2019/8. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 8.B.53/2018/60. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. r. vádlottra vonatkozó része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerős*.

Szeged, 2020. február 6.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő